

skulle have fat i og få til at ændre praksis, sådan at de efterlever de huslejenævnsafgørelser, der bliver truffet.

Der har været en række kommentarer fra ordførernes side, bl.a. har den socialdemokratiske ordfører sat spørgsmålstejn ved 2-års-fristen.

Jeg skal måske starte med at sige til SF's ordfører, at der på ingen måde er tale om en genfremsættelse af et SF-forslag. Det er rigtigt, at problemstillingen har været behandlet i et tidligere beslutningsforslag fra SF's side, men nu er der jo tale om et helt anderledes gennearbejdet og velargumenteret lovforslag, der griber fat i problemerne, og som i øvrigt på visse områder strammer op i forhold til det, der var buddet fra SF's side.

Det gør regeringens lovforslag, bl.a. hvad angår antallet af afgørelser, sådan at det, der er tale om, er tre huslejenævnsafgørelser inden for en tidsramme på 2 år. Jeg synes, at perioden på 2 år er en passende periode, en afbalanceret periode i forhold til antallet af afgørelser og i forhold til det indgreb, det trods alt er at gå ind over for en professionel udlejer og sige, at nu frakender man vedkommende retten til at udleje ejendomme. Det er det, jeg synes er en hensigtsmæssig, en afbalanceret løsning, og det var jo så i øvrigt en af de tidsperioder, der var med i det beslutningsforslag fra SF, som der blev henvist til tidligere.

Så er der hele spørgsmålet fra den socialdemokratiske ordfører om retsforholdet – det med, at der er en lejer og en udlejer – som den konservative ordfører, hr. Jakob Axel Nielsen så glimrende har beskrevet vedrørende hele problemstillingen med retskraften, altså forholdet mellem lejer og udlejer. Her mener jeg også, det vil være dybt problematisk og juridisk meget kompliceret at begynde at ændre på det forhold, men jeg vil foranledige, at vi får oversendt et notat til Boligudvalget, der beskriver den her problemstilling juridisk set og forklarer, hvorfor reglerne er sådan, som de er på nuværende tidspunkt.

Endelig er der spørgsmålet: Hvorfor ikke tage alle udlejere med? Der vil jeg sige, at mit mål med dette forslag er at få taget fat på de professionelle udlejere, der bevidst undlader at efterleve huslejenævnsafgørelser. Jeg synes, der er en forskel dérhen, at man, når man udlejer mange lejeboliger og kan betegnes som professionel udlejer, har et særligt ansvar for at sikre, at forholdene er i orden.

Nu skal man jo ikke glemme, at der er hele muligheden for at klage via huslejenævnet og få truffet en afgørelse dér, at få sagen i boligretten, og så er der jo muligheden for få GI til at gå ind med sin arbejdskraft. Så der er mange muligheder for at følge op på et lejemål, hvor rammerne ikke er i orden, og hvor udlejer svigter sit ansvar.

Kl. 14.00

Jeg synes, at opgaven i særdeleshed er at få fat på de professionelle udlejere, der bevidst undlader at følge op på afgørelser. Jeg vil også tro, at man som udlejer med et enkelt lejemål skal være usædvanlig slem, hvis man skal blive omfattet af så mange huslejenævnsafgørelser.

Endelig vil jeg sige til fru Charlotte Fischer, den radikale ordfører, at forskellen i forhold til den almene sektor er, at for de almene boligernes vedkommende har kommunen en særlig tilsynsforpligtelse. Der er det kommunens ansvar at følge op på eventuel kritik. Og det har jo faktisk vist sig, at en kommune i nogle situationer har frakendt en boligforening muligheden for at udleje ejendomme; der er konkrete eksempler på det. Så der er altså forskel på, om der er tale om en privat udlejer, eller om der er tale om en boligforening.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg oplever, at ministeren blev lidt forlegen. Jeg synes sådan set ikke, der er nogen grund til at fastholde ministeren i den tilstand, efter at den konservative ordfører rigtigt har påpeget, at meget af inspirationen i det her forslag jo kom fra SF's forslag fra sidste samling.

Det synes jeg sådan set ikke der er nogen grund til at ministeren bliver forlegen over, for det er jo et eksempel på, hvornår folkestyret fungerer allerbedst, når en regering, der måske nogle gange ikke selv kan komme i tanker om de rigtige forslag, lader sig inspirere af et andet politisk parti i Folketinget, i det her tilfælde SF. Derfor vil jeg for egen regning sige, at jeg har det sådan, at jeg hver dag, når jeg er stået op og har taget bad og spist morgenmad og børstet tænder, overvejer, om jeg i dag kan finde nogen anledning til at rose regeringen. Det er klart, at når regeringen lader sig inspirere af et SF-forslag, så får det mig ikke til at rødme at rose en regering, tværtimod synes jeg, man bør rose regeringen for at have hentet inspiration et godt sted.